

PROGRAM INNOWACJI

I. INFORMACJE OGÓLNE

1. *Tytuł innowacji : Szkolny tutoring adaptacyjny.*
2. *Rodzaj innowacji: programowo - organizacyjna.*
3. *Adresaci: uczniowie klas pierwszych Zespołu Szkół Usług i Przedsiębiorczości.*
4. *Autorzy innowacji: Henryk Cichecki, Karola Danielak, Edyta Kotkowska Raczyńska, Marta Leśniewska Garlicka, Monika Makowska.*
5. *Realizatorzy innowacji: nauczyciele tutorzy i tutorzy młodzieżowi ZSUiP.*
6. *Miejsce realizacji: Zespół Szkół Usług i Przedsiębiorczości w Płocku.*
7. *Czas trwania: lata 2021– 2024.*

II. WPROWADZENIE

1. Tutoring wychowawczo –rozwojowy (szkolny)

Innowacja **pedagogiczna z zakresu tutoringu** jest budowana na założeniach pedagogiki personalno-egzystencjalnej (pedagogiki dialogu). Jej twórcą jest ks. prof. Janusz Tarnowski. Pedagogika ta opiera się na myśli filozoficznej Martina Bubera, Jacquesa Maritaina, Viktora Frankla, oraz myśli pedagogicznej Janusza Korczaka. Pedagogika dialogu wymaga od nauczyciela wychowawcy rezygnacji ze stereotypowej roli opartej na zarządzaniu, sterowaniu, manipulacji i egzekwowaniu na rzecz **porozumienia** z wychowankiem, **współodczuwania** z nimi i **współpracy**; rezygnacji z roli „posiadacza” prawdy fachowo pouczającego „z góry” na rzecz uważnego słuchacza skoncentrowanego na osobie (wychowanku) i starającego się zrozumieć niepowtarzalność człowieka, jego skomplikowaną osobowość, jego zależność od okoliczności i warunków, w których żyje.

Nauczyciel-wychowawca-tutor pracujący tą metodą, zachowuje właściwą i niekwestionowaną w procesie pedagogicznym funkcję kompetentnego pedagoga, który rozumie, że warunkiem skuteczności jego oddziaływania jest przede wszystkim znalezienie wspólnej płaszczyzny porozumienia z wychowankiem, mianowicie **człowieczeństwa – jedynego i wystarczającego źródła bezwarunkowego szacunku człowieka do człowieka.** Jest świadomy tego, że w sobie i w dziecku ma widzieć pełnoprawną istotę ludzką. Nie jest

bowiem wychowanek jak „dziecko, które kiedyś będzie człowiekiem, ale jak człowiek, który jeszcze jest dzieckiem.” (J. Korczak).

Proces pedagogiczny realizuje się zatem w interakcji człowiek –człowiek; jest całokształtem sposobów i procesów pomagających istocie ludzkiej, zwłaszcza przez interakcję, urzeczywistniać i rozwijać swoje człowieczeństwo. [J.Tarnowski: „Jak wychowywać?”]

Nauczyciel działa siłą autorytetu, bo obcy jest mu „autorytet” siły. Działa skutecznie, mimo że nie konfrontacyjnie, uzyskuje akceptację wychowanka, a nie budzi oporu. Temu celowi służą cztery kategorie: **autentyczność, dialog, spotkanie i zaangażowanie.**

2. Tutoring dydaktyczny – jest formą pracy dydaktycznej realizowanej w małych grupach lub indywidualnie, której celem jest rozwój uczniów w zakresie zdobywania, utrwalania bądź uzupełniania wiedzy i umiejętności w poszczególnych przedmiotach tak objętych podstawami programowymi jak i wykraczającymi poza nie. W procesie tym tutor jest bardziej organizatorem sytuacji poznawczej niż źródłem wiedzy i jej transmitterem. Proces edukacyjny polega na rozwijaniu ciekawości poznawczej oraz kreatywnego i krytycznego myślenia. Taka praca pozwala na dostrzeżenie sensu nauki i przejmowaniu odpowiedzialności za jej proces przez podopiecznego.

3. Tutoring młodzieżowy to jedna z form pracy z uczniami, która w szczególny sposób może wpływać nie tylko na poszerzanie wiedzy, ale również na budowanie kompetencji kluczowych, szczególnie umiejętności współpracy. Polega na tym, że uczniowie *wspierają młodszymi kolegami* oraz uczą się i nauczają nawzajem.

Tutoring zakłada pewien rodzaj **nierówności** między uczniami w zakresie doświadczenia, wiedzy, umiejętności i kompetencji. Rodzi to sytuacje, kiedy jedna strona ma coś, czego nie ma druga, ale gdy są postawione przed wspólnym zadaniem razem dysponują zasobami, by sobie z nim poradzić. Różnice między uczniami wynikają między innymi z różnic w ich doświadczeniu życiowym. **Te naturalne różnice są dobrym pretekstem do zaprojektowania sytuacji edukacyjnej, w której uczniowie uczą kolegów.**

Tutoring młodzieżowy zakłada więc, że uczniów łączy pewien rodzaj bliskości, związany z wiekiem i rodzajem doświadczeń, w szczególności wspólne systemy znaczeń oraz podobne sposoby rozumienia i przeżywania świata. Dzięki tym podobieństwom rówieśnicy mają większe możliwości i kompetencje we wzajemnym rozumieniu się, także rozumieniu tego, czego nie rozumieją, a więc i we wzajemnym nauczaniu się i uczeniu oraz pomaganiu sobie.

Tutoring jest starą metodą uczenia się od siebie nawzajem, którą ludzie stosują spontanicznie i to w każdym wieku. Możemy więc mówić o **naturalnej gotowości ludzi do wzajemnego uczenia się**. Jednocześnie warto zwrócić uwagę, że ze względu na zmiany społeczno-kulturowe i demograficzne dzieci wychowujące się jako jedynacy lub w izolowanych, żyjących w pośpiechu, pozbawionych kontaktów społecznych rodzinach właściwie nie mają kontaktu z naturalnym, spontanicznym tutoringiem rówieśniczym. ***Ponadto sytuacja związana z pandemią COVID-19 przyczyniła się do pogłębienia izolacji, która doprowadziła do ograniczenia kontaktów społecznych, zarówno rodzinnych, szkolnych, jak i rówieśniczych.*** Projektowanie takich interakcji edukacyjnych w szkole może być dla tych dzieci *pomocne w ponownym odbudowaniu relacji międzyludzkich i może stać się okazją aby być i nauczającym, i nauczonym w grupie rówieśniczej.*

Z drugiej strony, takie rówieśnicze interakcje wspomagane przez nauczyciela służą realizacji wielu **celów dodatkowych**, umożliwiając realizację **wychowawczej funkcji** szkoły. Te dodatkowe cele obejmują wszelkie tzw. miękkie kompetencje związane z emocjonalnym i społecznym funkcjonowaniem uczniów.

III. OKREŚLENIE RODZAJU INNOWACJI

Proponowana innowacja pedagogiczna ma na celu *kontynuowanie* stosowanych w naszej szkole, *sprawdzonych już* rozwiązań w zakresie organizacji kształcenia, a także w zakresie stosowanych metod pracy dydaktycznej i wychowawczej. Będzie stanowić ona rozwiązanie, które zaliczamy do innowacji organizacyjno – metodycznych.

Wprowadzenie proponowanej przez nas innowacji pedagogicznej nie wymaga specjalistycznej bazy dydaktycznej, zatem posiadane przez nas zasoby organizacyjne oraz potencjał ludzki zaspokoją w zasadniczej części potrzeby wynikające z jej realizacji.

IV. UZASADNIENIE WPROWADZENIA INNOWACJI

Z przeprowadzonych w szkole na przestrzeni pięciu lat badań wynika , że co trzeci uczeń jest w trudnej lub bardzo trudnej sytuacji materialno-bytowej a rodzina korzysta z pomocy społecznej, zaś co piąty uczeń wychowuje się w niepełnej rodzinie. Wielu uczniów wychowuje się w dysfunkcyjnych rodzinach dotkniętych problemem alkoholizmu, objętych nadzorem kuratora. Problemy te wciąż się nasilają, dlatego też zachodzi konieczność objęcia tych uczniów indywidualną opieką psychologiczno- pedagogiczną i wychowawczo - rozwojową.

Zdecydowana większość uczniów rozpoczynających naukę w Technikum nr 4 posiada bardzo duże deficyty w wiadomościach i umiejętnościach w zakresie matematyki. Potwierdzeniem tego faktu są wyniki, jakie uczniowie ci uzyskali w latach ubiegłych na

egzaminie kończącym wcześniejszą edukację. Średni wynik w zakresie matematyki dla statystycznego ucznia będącego absolwentem technikum wyniósł 22,4%. Niepokojący jest fakt, że co trzeci uczeń technikum uzyskał wynik poniżej 15%. Przeprowadzane corocznie na starcie badania kompetencyjne wykazały, że uczniowie ci mają zaległości sięgające początków edukacji matematycznej i dotyczą działań w zbiorze liczb całkowitych i w zbiorze liczb rzeczywistych, operacji na wyrażeniach algebraicznych, a także rozwiązywania prostych równań i nierówności. Uczniowie mają słabo rozwinięte myślenie operacyjne, dlatego też nawet nie podejmują próby rozwiązywania zadań tekstowych czy też prostych zadań geometrycznych. **Można też przypuszczać, że sytuacja związana z pandemią i nauczanie zdalne przyczyniły się do pogłębienia opisanych wyżej deficytów.** Dodatkowo zaistniała sytuację pogarsza niska samoocena i brak wiary tych uczniów w możliwości pokonania trudności.

Tutoring jest długofalowym procesem współpracy, nakierowanym na integralny – obejmujący wiedzę, umiejętności i postawy – rozwój podopiecznego. Indywidualna praca z uczniem pozwala na zgłębianie wiedzy, rozwój umiejętności samodzielnego jej zdobywania oraz maksymalnego wykorzystania własnych talentów i potencjału, ale przede wszystkim uczy wychowanka budowania przyjaznych i wspierających relacji społecznych. Dobre relacje z nauczycielem i rówieśnikiem dają nastolatkowi poczucie przynależności, pomagają w tworzeniu spójnej tożsamości oraz rozwijają umiejętności społeczne. Szczególne znaczenie mają zwłaszcza dla uczniów zaniedbanych wychowawczo, doświadczających trudności ekonomicznych, emocjonalnych i szkolnych. Mogą zmienić ich negatywny obraz własnej osoby i innych ludzi, nawet, jeśli taki obraz ukształtował się pod wpływem dysfunkcyjnego środowiska rodzinnego. Innowacja, którą chcielibyśmy wprowadzić opiera się na doświadczeniach, które zdobyliśmy w trakcie realizowanych w naszej szkole innowacji o charakterze wychowawczo-rozwojowym i dydaktycznym:

- 1) „Tutor – wychowawca w szkole”,
- 2) Pasje zawodowe – program innowacyjny z wykorzystaniem tutoringu rówieśniczego,
- 3) Tutoring adaptacyjny o charakterze wychowawczo-rozwojowym, dydaktycznym i rówieśniczym.

Wśród wielu zalet tych innowacji uczniowie, podopieczni wymieniają: „można poznać siebie”; „większa pewność siebie”, „porozumienie”; „pomoc w sytuacjach trudnych”; „uczeń staje się bardziej otwarty”; „świadomość bycia wysłuchanym”; „zaufanie, bezpieczeństwo, wsparcie”.

Cennym doświadczeniem jest również „praca”, obecność w naszej szkole uczniów – tutorów młodzieżowych.

W dobie pogłębiającego się braku zaufania młodych ludzi do nauczycieli i rodziców, przygotowany do roli tutor młodzieżowy – uczeń jest naturalnym sojusznikiem nauczyciela i realnym dobrym wsparciem dla swojego kolegi, koleżanki w sytuacji kryzysowej. Tutoring młodzieżowy przynosi pozytywne skutki w wielu obszarach. Możemy mówić o korzyściach bliskich, bezpośrednich, jak i o dalszych, pośrednich, ujmowanych w szerokiej perspektywie czasowej. Do bliskich pozytywnych konsekwencji zaliczymy:

- **doświadczenie konfliktu poznawczego**, wyrastającego z poznawania innych punktów widzenia: to nie tylko pobudza poznawczo do redefinicji problemu i szukania nowych rozwiązań sytuacji, ale również zwiększa poziom empatii poznawczej (rozumienie sytuacji innego człowieka) i emocjonalnej (podzielanie przeżyć emocjonalnych);
- **zwiększenie kompetencji w rozpoznawaniu własnych mocnych i słabych stron**, a także identyfikacji mocnych i słabych stron osoby, z którą się współpracuje oraz włączania tych informacji w proces współpracy i wzajemnej pomocy.
- **budowanie pozytywnych relacji**, opartych na wzajemnej pomocy i szacunku, a także poczucia, że na innych ludzi zwyczajnie można liczyć. W Polsce deficyt w tym obszarze jest ogromny! Raport „Młodzi 2011” zwraca uwagę na najniższy w porównaniu do innych krajów odsetek uczniów, którzy deklarują, że w ich klasach dzieci są miłe i pomocne *co jest szczególnie ważne w obecnej sytuacji zdominowanej przez pandemię. Pozostanie w domach, zdalne nauczanie, odizolowanie od innych, a przede wszystkim od rówieśników powoduje, iż młodzi ludzie nie są w stanie sami poradzić sobie z narastającymi w nich emocjami, lękami, obawami, brakiem zrozumienia i często popadają w stany depresji, izolacji społecznej.*
- **budowanie poczucia własnej wartości oraz poczucia kompetencji** na podstawie pozytywnych doświadczeń z dzielenia się posiadaną wiedzą i umiejętnościami z innymi.

W ramach przygotowania uczniów ZSUiP do pracy z wykorzystaniem metody tutoringu młodzieżowego, zorganizowano dla nich dotychczas trzy edycje szkoleń przeprowadzonych przez edukatorów- tutorów Instytutu Tutoringu Szkolnego we Wrocławiu. Szkolenia odbywają się corocznie pod koniec roku szkolnego (maj/czerwiec) dla uczniów klas pierwszych Technikum nr 4 i Branżowej Szkoły I Stopnia nr 4. Szkolenie obejmuje następujące moduły:

- *Tutor młodzieżowy –przewodnik, towarzysz, przyjaciel.*
- *Potrzeby człowieka a jego szczęście.*
- *Porozumienie bez przemocy.*
- *Nie bój się reagować.*

Innowacja, którą chcielibyśmy wprowadzić ma charakter kompleksowy. Jej celem jest dążenie do trwałej i głębokiej zmiany umiejętności, postaw i zachowań nauczyciela i podopiecznego. Podopieczny doświadcza zmiany w obszarze wychowawczo-rozwojowym i dydaktycznym, dodatkowo podejmuje się roli osoby wspierającej swojego kolegę, koleżankę i nauczyciela – tutora. Nauczyciel – tutor zyskuje nowe umiejętności komunikacyjne i przywódcze, staje się mentorem w oczach swoich podopiecznych. Dzięki tym procesom kształtuje się wspólnota osób uczących się i wspierających się nawzajem.

V. CELE INNOWACJI

1.U uczniów i nauczycieli:

- 1) zwiększenie poczucia bezpieczeństwa psychicznego,
- 2) zmniejszenie poziomu zachowań agresywnych,
- 3) dostrzeżenie sensu nauki i przyjmowanie przez podopiecznego odpowiedzialności za proces uczenia się.

2. U ucznia wzrost:

- samodzielności;
- odpowiedzialności (w tym za proces własnej edukacji);
- zdolności do podejmowania decyzji;
- systematyczności i samodyscypliny;
- umiejętności wyboru drogi życiowej i budowania planów życiowych;
- umiejętności realizowania przyjętych planów i pokonywania trudności;
- umiejętności samodzielnego uczenia się ;
- samoakceptacji i poczucia własnej wartości;
- otwartości i życzliwości dla innych oraz wzrostu poziomu zaufania;
- odwagi w formułowaniu i głoszeniu własnych poglądów;
- umiejętności twórczego samodzielnego myślenia;
- tolerancji (akceptacji dla innych zachowań i poglądów);
- poszanowania dla pracy innych;

- umiejętności zgodnej współpracy (pracy w grupie);
- wrażliwości na losy innych i odpowiedzialności z tym związanej.

3. U nauczyciela rozwój umiejętności:

- życia w postawie dialogu z zachowaniem szacunku dla człowieczeństwa każdej osoby, oraz zmiany podstawy autorytetu nauczyciela, tj. rezygnacji z autorytetu „nadanego”, wynikającego z pełnionej funkcji, na rzecz autorytetu osobowości;
- nawiązywania i budowania dobrych relacji międzyludzkich;
- porozumiewania się bez przemocy;
- tworzenia strategii (planów) dalekich i bliskich;
- elastyczności w realizacji planów;
- poszukiwania rozwiązań w oparciu o analizę przyczyn i skutków;
- rozwijania postawy współodczuwania;
- zachowania własnej autentyczności w profesjonalnym realizowaniu zadań;
- bycia konsekwentnym z zachowaniem elastyczności w sytuacjach, które tego wymagają;
- dostosowywania wymagań do możliwości ucznia;
- oddawania inicjatywy, (podejmowanie decyzji) i odpowiedzialności w ręce podopiecznego;
- nierygorystycznej systematyczności;
- wrażliwości na istnienie granic i umiejętności ich stawiania;
- pełnienia funkcji rzecznika praw podopiecznego w szkole;
- wyznaczania odpowiednich granic swojej odpowiedzialności za podopiecznego.

4.U rodziców:

- zwiększenie zaufania do nauczycieli i szkoły,
- zwiększenie gotowości do współpracy w obszarze spełniania opieki nad dzieckiem,
- zwiększenie zaangażowania rodziców w życie szkoły,
- zwiększenie umiejętności pedagogicznych.

VI. ORGANIZACJA INNOWACJI PEDAGOGICZNEJ

Uczniowie klas, w których realizowana jest innowacja mają obowiązek uczestniczenia w zajęciach przewidzianych innowacją. Proces wyboru i zmiany tutora opisuje „Procedura wyboru i zmiany tutora”. Uczniowie wybierają nauczyciela – tutora z listy nauczycieli tutorów przydzielonych do danej klasy. Uczeń lub tutor mogą wnioskować do

wychowawcy klasy o potrzebie zmiany tutora. Procedura zmiany tutora powinna się dokonać w przeciągu tygodnia od dnia ustania współpracy z dotychczasowym tutorem.

Czas indywidualnej, bezpośredniej pracy z uczniem wynosić będzie w uśrednieniu 1 godzinę w miesiącu.

Współpraca tutora z uczniem ma charakter poufny i funkcjonuje tylko w relacji tutor – uczeń – rodzice.

Zasada poufności nie obowiązuje nauczyciela – tutora w przypadkach, gdy uczeń (podopieczny) wszedł w konflikt z prawem lub podejmuje działania ryzykowne, zagrażające zdrowiu lub życiu. Zadaniem nauczyciela – tutora jest przede wszystkim motywowanie, udzielanie wsparcia oraz budowanie umiejętności interpersonalnych i społecznych podopiecznego. Tutor nie podejmuje się zadań psychologa lub psychoterapeuty.

Przewiduje się trzy ścieżki realizacji tutoringu adaptacyjnego:

- 1) wychowawczo-rozwojową,
- 2) dydaktyczną,
- 3) młodzieżową

1. Ścieżka wychowawczo – rozwojowa

We wszystkich klasach pierwszych Branżowej Szkoły I Stopnia nr 4 pracuje zespół wychowawczy złożony z wychowawcy klasowego i 3-5 nauczycieli tutorów; w uzasadnionych przypadkach tutorzy pracują z uczniami klas starszych; dotyczy to uczniów z dysfunkcjami rozwojowymi i społecznymi.

Do zadań wychowawcy klasy należy:

- 1) prowadzenie dokumentacji pedagogicznej (dziennik lekcyjny klasy, arkusze ocen, wypisywanie świadectw),
- 2) kontrola spełniania obowiązku nauki,
- 3) spotkania z całą klasą w ramach godzin z wychowawcą,
- 4) spotkania z nauczycielami – tutorami w ramach zespołu wychowawczego(w zależności od potrzeb),
- 5) koordynowanie procedury wyboru i zmiany tutora dla całej klasy,
- 6) wpisywanie oceny z zachowania po konsultacji z tutorem i uczniem,
- 7) organizowanie klasowych zebrań z rodzicami,

- 8) kontynuowanie pracy wychowawczej w kolejnych latach cyklu nauczania w technikum i szkole branżowej.

Do zadań tutora wychowawcy należy:

- 1) praca indywidualna z uczniem (3-7 uczniów) i współpraca z rodzicami;
- 2) poznanie ucznia, w szczególności jego zainteresowań, predyspozycji i zasobów
- 3) ułożenie z uczniem planu pracy na semestr w formie spisanej umowy (kontraktu);
- 4) monitorowanie postępów i sytuacji ucznia w ciągu semestru;
- 5) cotygodniowe spotkania z uczniem (w tym jedno w miesiącu co najmniej 30-40 minutowe);
- 6) podsumowanie wraz z uczniem wykonania przez niego planu pracy na koniec semestru (roku), z zainspirowaniem ucznia do autorefleksji;
- 7) prowadzenie dokumentacji tutorskiej (Dziennik zajęć: „Kontrakt tutorski”);
- 8) sprawozdanie i autorefleksja tutora na koniec semestru; roku;
- 9) uczestnictwo w spotkaniach zespołu tutorskiego (w ramach Tutorskiej Akademii Umiejętności);
- 10) indywidualne spotkania z rodzicami (opiekunami) w obecności swoich podopiecznych (co najmniej 3 razy w ciągu roku);
- 11) uczestnictwo w superwizjach grupowych i indywidualnych;
- 12) ustalenie oceny z zachowania z podopiecznym po konsultacji z wychowawcą klasy i nauczycielami uczącymi.

2. Ścieżka dydaktyczna

Ścieżka tutoringu dydaktycznego będzie realizowana w klasach pierwszych Technikum nr 4 i będzie dotyczyła zajęć edukacyjnych z matematyki. Zajęcia będą prowadzone przez czterech doświadczonych tutorów-nauczycieli (nauczyciele matematyki) w czterech grupach o różnym stopniu zróżnicowania wiedzy i umiejętności uczniowskich. Zajęcia odbywają jeden raz w tygodniu z każdą grupą.

Do zadań tutora nauczyciela należy:

- 1) poznanie ucznia, jego dotychczasowych doświadczeń edukacyjnych, stanu wiedzy, umiejętności, zasobów, ograniczeń i możliwości,
- 2) przeprowadzenie we wrześniu każdego roku testu kompetencji matematycznych oraz analiza wyników egzaminu gimnazjalnego w zakresie matematyki,
- 3) utrzymanie z uczniem przyjaznych i akceptujących relacji,

4) wprowadzenie jak najdalej idącej indywidualizacji nauczania z matematyki z grupą 6-7 uczniów poprzez:

- indywidualny plan nauki (rozłożenie w czasie materiału, zaplanowanie etapów i terminów sprawdzania osiągnięć),
- układanie z uczniem planu pracy na semestr i ustalenie zadań na tydzień.

5) prowadzenie dziennika zajęć,

6) organizowanie sytuacji edukacyjnej z uwzględnieniem relacji tutor – nauczyciel-podopieczny - tutor rówieśniczy (uczeń),

7) udział w spotkaniach z tutorem-superwizorem (grupowych i indywidualnych).

Praca tutorów-nauczycieli; tutorów-wychowawców oraz tutorów-młodzieżowych będzie monitorowana przez opiekunów merytorycznych: edukatorów tutoringu i superwizorów – tutorów w trakcie indywidualnych i grupowych spotkań superwizyjnych. Ponadto wsparcie merytoryczne i doskonalenie umiejętności zapewni tutorom uczestnictwo w spotkaniach Tutorskiej Akademii Umiejętności i spotkaniach z przedstawicielem Instytutu Tutoringu Szkolnego we Wrocławiu.

3. Ścieżka młodzieżowa

W każdej klasie pierwszej zarówno Technikum nr 4 jak i Branżowej Szkoły I Stopnia nr 4 „pracują” tutorzy młodzieżowi, którzy ukończyli kurs tutorski w zakresie tutoringu młodzieżowego. Jeden tutor młodzieżowy (uczeń) opiekuje się grupą od 2-4 uczniów.

Do zadań tutora młodzieżowego (ucznia) należy:

- 1) udział w spotkaniach doskonalących umiejętności komunikacyjne i interpersonalne,
- 2) wspieranie i pomoc w adaptacji do warunków szkolnych uczniom klas pierwszych,
- 3) udział w spotkaniach integracyjnych zespołu,
- 4) udział w spotkaniach z opiekunem tutorem.

VII . PRZEWIDYWANE KOSZTY WPROWADZENIA INNOWACJI

Ustalenie dodatkowej liczby godzin w arkuszu organizacyjnym na dany rok szkolny, niezbędnych do realizacji programu innowacji pedagogicznej:

VII I . Przewidywane koszty wprowadzenia innowacji.

a) w zakresie tutoringu dydaktycznego:

4 (klasy pierwsze Technikum nr 4) x 4 nauczycieli= 16 godzin

b) w zakresie tutoringu wychowawczo - rozwojowego:

36 nauczycieli tutorów x 1 godz = 36 godzin (Branżowa Szkoła I Stopnia nr 4)

c) w zakresie tutoringu młodzieżowego (Technikum nr 4 + Branżowa Szkoła I Stopnia nr 4)

3 nauczycieli x 1 godz=3 godziny.

Niniejsza innowacja pedagogiczna powoduje zwiększenie liczby godzin w arkusz organizacyjnym ZSUiP o **45** w każdym roku szkolnym.

Roczny koszt innowacji:

45 godz x 38 tygodni x 54 zł= 92340 zł

W skali 3 lat koszty wyniosą odpowiednio:

3 lata x92340 zł = 277020 zł.

VIII. ZAKŁADANE EFEKTY DZIAŁALNOŚCI INNOWACYJNEJ

- Zmniejszenie stresu i rozwiązywanie problemów wynikających z długiego przebywania ucznia w izolacji domowej.
 - Zmniejszenie stresu związanego z adaptacją w nowej szkole.
 - Zwiększenie poczucia bezpieczeństwa w szkole.
 - Zmniejszenie zachowań ryzykownych.
 - Zmniejszenie niepowodzeń szkolnych.
 - Wyrównanie szans edukacyjnych uczniów , zwłaszcza w zakresie matematyki.
 - Wzrost umiejętności społecznych uczniów.
 - Dobre relacje między wszystkimi podmiotami w szkole.
 - Zintegrowanie wszystkich środowisk w szkole(nauczycieli, uczniów, rodziców i pracowników administracji i obsługi) budowanie wspólnoty uczącej się i wspierającej się, wspólnoty ludzi okazujących sobie bezwarunkowy szacunek według zasady głoszonej przez Janusza Korczaka „(...) dać dziecku (człowiekowi) całą życzliwość jaka mu się należy, niezależnie od zasług czy win, zalet czy przywar”.

IX. EWALUACJA

1. Zakładana ewaluacja innowacji będzie przeprowadzona przez szkolny zespół badawczy ds. ewaluacji .
2. Ewaluacja zakłada objęcie badaniami tutorów, uczniów oraz rodziców.
3. Badanie efektywności tutoringu będzie realizowane w dwóch fazach:
 - a) na początku roku szkolnego 2021/2022- zostanie dokonana analiza stanu wyjściowego w odniesieniu do:

- relacji między uczniami,
- relacji między uczniami i nauczycielami,
- odniesieniu do poczucia bezpieczeństwa uczniów,
- poczucia przynależności uczniów do szkoły i środowiska lokalnego,
- postaw nauczycieli tutorów,
- postaw tutorów *młodzieżowych* (uczniów);
- poziomu umiejętności matematycznych uczniów;

b) na koniec roku szkolnego 2021/2022 zostanie przeprowadzona analiza stanu po dokonaniu wdrożenia w odniesieniu do efektów oddziaływań tutoringu na badane na początku roku szkolnego zmienne.

4. Narzędzia badawcze, które zostaną wykorzystane w procesie ewaluacji przejdą stosowną standaryzację gwarantującą ich rzetelność i trafność.

5. Efektem końcowym ewaluacji będzie raport zawierający wnioski z ewaluacji.